

centum grammaticum secum habere potest. vt פרי, fructus, אמת, veritas. & c.

Nomina formæ, siue proportionis פסח, שבט, בור, שחל, פרכת, שבלת, כוחרת, חולעת כפורת, חרש, חלי, נגה, דלקת, בהרת, קנחת, אולת, נער, תפארת, דבלת נחשה, עמרת, בחר, תהו, מור, בית, צלכות קבעת, כסמח בתנת, habent per grammaticam, accentum in penultima. Cætera verò omnia nomina quorum hîc nō est suum exemplar, ad cuius proportionem reducantur, accentum in ultima habebunt: nisi fortassis nonnulla reperiantur, quæ per humanam imbecillitatem non satis animaduenterim

Quia affixa cum nominibus & verbis iuncta vidisti, item verborum classes singulas in singulis coniugationibus & vocibus signatas esse in debita syllaba accentu, ne molesti uideamur, nullas illorum adducemus regulas.

De literis אהוי quod hîc breuitatis causa resecui, vide in grammatico opere nostro.

ותו לנו יו לעשות חושר בעניו כל ימי
חיונו אמין:

תקוה ועמל:

Spes & labor.

Prædicatorum conuentus Synagogenſis catalogo adſcriptus

א	נרשום	א
א	vel	א
א	טרשום	א
א	יתוב	א
א	ורקא	א
א	פור גרול	א
א	פור קטון	א
א	קרני פארה	א
א	שלטלת	א
א	תלישה גדולה	א

א	תרין חוטרים	א
א	קדמא	א
א	תרקא	א
א	vel	א
א	תלשא קטנה	א
א	רנא	א
א	ורחבן יוסו	vel

Præter regulas in hoc archetypum, ad quæ cætera nomina sunt.

Monosyllaba semper gantur per maccaph id est ni sequenti, אדם, אדם, porro mutatur motio m uam vt hîc in .: in di

Nunquam seu vel si